

بررسی و اثرسنجی ابزارهای آموزشی با رویکرد ارتقاء فرهنگ ترافیک شهروندان

شهاب حسن‌پور، کارشناس ارشد راه و ترابری، پژوهشکده حمل و نقل طراحان پارسه¹
علیرضا ادیب‌فر، دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی حمل و نقل، پژوهشکده حمل و نقل طراحان پارسه
بابک میربها، دانشجوی دکتری راه و ترابری، پژوهشکده حمل و نقل طراحان پارسه
shahabhasanpour@gmail.com¹

چکیده

امروزه آموزش فرهنگ ترافیک به‌عنوان راهکار اصلی بهبود وضعیت ترافیک در شهرهای بزرگ، بویژه شهرهایی همچون تهران مطرح می‌باشد. این آموزش‌ها علاوه بر نیاز به منابعی مدون و استاندارد، به شیوه‌ای مناسب جهت انتقال به مخاطب نیاز دارند. به‌گونه‌ای که در صورت عدم وجود شیوه‌ای مناسب برای انتقال پیام، محتوای آموزش‌ها هراندازه خوب تهیه شده باشند، کارآیی لازم و مورد انتظار را نخواهند داشت. انتقال پیام‌های آموزشی به آموزش‌گیرندگان با استفاده از رسانه‌های آموزشی که جزء تفکیک‌ناپذیر فرآیند آموزش محسوب می‌شوند، صورت می‌گیرد و آشنایی با انواع رسانه‌ها راه را به سوی بهره‌برداری ثمربخش از آنها هموار می‌نماید. بنابراین رسانه عامل انتقال و رسانندگی پیام آموزشی است و وسایل کمک آموزشی همانطور که از عنوان آن برمی‌آید کار کمک به فرایند آموزش و تدریس را انجام می‌دهند. با این رویکرد در مقاله جاری ابتدا انواع ابزارهای آموزشی با رویکرد ترافیک، شناسایی شده و بر حسب میزان مخاطب و اثربخشی طبقه‌بندی می‌گردد. سپس با استفاده از روش تحلیل سلسله‌مراتبی، میزان اهمیت هر یک از ابزار تعیین می‌گردد. فلذا تحقیقات حاکی از این است که تلویزیون به‌عنوان اثر بخش‌ترین ابزار آموزش ترافیک با 54% و پس از آن برنامه‌های رادیویی با 20% در مرتبه دوم اولویت قرار می‌گیرند. لذا می‌توان با اتخاذ سیاست‌های مناسب، از ابزارهای آموزشی با توجه به اولویت آنها بهره‌گرفت.

کلیدواژه: آموزش، فرهنگ ترافیک، ابزارهای آموزشی، تحلیل سلسله‌مراتبی.